

Тогази не ще ся скрыж отъ лице-то ти.
 21 ^а Отдалечи ржж-тѣ си отъ мене:
     И страхъ-ть ти да мя не ужаси.
 22 Послѣ повыкай ты, и азъ ще дамъ отговоръ:
     Или азъ да говорїж, и ты ми върни отговоръ.
 23 Колко сж беззаконія-та ми и грѣхове-тѣ ми?
     Яви ми прѣгрѣшеніе-то ми и грѣхъ-ть ми.
 24 ^и Защо кръшь лице-то си,
     И ^и мене считаши за непріятель на себе си?
 25 ^о Ще покажеш ли себе си страшень на листъ завѣванъ?
     И ще гониш ли сухъ плѣвж?
 26 Защото пишешь горести противъ мене,
     И ^и правиш мя да наслѣдувамъ беззаконія-та на младост-тѣ си:
 27 И ^и туряши нозѣ-тѣ ми въ кладж,
     И наблюдавши всички-тѣ ми птици:
     Забѣлѣжваш дири-тѣ на нозѣ-тѣ ми:
 28 И това мое тѣло тлѣе като гнила вещь,
     Като дреха отъ молецъ сядена.

ГЛАВА 14.

1 Роденый-ть отъ женж человѣкъ е кратковѣмъ,
     И ^и пълни съсъ смущеніе.
 2 ^о Прозявава като дрѣтъ, и ся покосява:
     Бѣга като сѣнка, и не ся спира.
 3 И ^и вързъ такъвъ ли отваряши очи-тѣ си,
     И ^и мя караш на сѫдъ съ тебе?
 4 ^о Кой може да извади чисто отъ нечисто?
     Никой.
 5 Понеже ^адни-тѣ му сж опрѣдѣлени,
     Число-то на мѣсѣцы-тѣ му е у тебе,
     Ты си положиль прѣдѣлы-тѣ му, които
     не може да надмине.
 6 ^и Отвѣрни ся отъ него за да си почини,
     Додѣ ^икато наемникъ доискара день-тѣ си.
 7 Защото за дѣво-то има надежда,
     Че ако ся отсѣче, пакъ ^ище прозябне,
     И че младокъ-ть му нѣма да исчезне.
 8 И коренъ-ть му ако остане въ земѣ-тѣ,
     И пънъ-ть му ако умре въ пъсть-тѣ,
 9 ^и То отъ дѣхъ-ть на водж-тѣ ше прозябне,
     И ще покара вѣтви като новосаденіе.
 10 Но человѣкъ умира, и прѣходжа:
     И человѣкъ издѣхнува, и дѣ го?
 11 ^а Както води-тѣ чезижъ изъ море-то,
     И рѣка-та прѣстава и прѣсъхнува,
 12 Така человѣкъ лѣга, и не става вече:
     Додѣ небеса-та не прѣйтдѣтъ, тѣ нѣма
     да ся събудятъ,

^а Иса. 39; 10.
^и Втор. 32; 20. Иса. 13; 1.
^о Втор. 32; 42. Ру. 1; 21.
^и Гл. 16; 9. 19; 11. 33; 10.
^и Илак. 2; 5.
^о Иса. 42; 3.
^и Гл. 20; 11. Иса. 25; 7.
^п Гл. 33; 11.

^а Гл. 5; 7. Еккл. 2; 23.
^и Гл. 8; 9. Иса. 90; 5; 6, 9.
^о Иса. 44; 85; 14. Иса. 8; 17.
^и Гл. 102; 11. 103; 15. 144; 4.
^о Иса. 40; 6. Илак. 1; 10, 11.
^и Илак. 4; 14. 1 Пет. 1; 24.
^п Иса. 144; 3.
^и Иса. 143; 2.
^о Быт. 5; 3. Иса. 51; 5. Иоан. 3; 6. Рим. 5; 12. Ефес. 2; 3.
^и Гл. 7; 1.

И нѣма да станжътъ отъ сънъ-ть си.
 13 О, дано да бѣше мя скрылъ ты въ
     гробъ-ть,
     Да бѣше мя покрылъ додѣ прѣмине
     гнѣвъ-ть ти,
     Да бѣше мя опрѣдѣлилъ сърокъ, и тогазъ
     да бы мя поменжъ.
 14 Ако умре человѣкъ, ще оживѣе ли?
     Прѣзъ всички-тѣ дни на воинствованіе-
     то си ^ище чакамъ,
     Додѣ дойде промѣнѣ-то ми.
 15 ^и Ще повыкнешъ, и азъ ще ти ся обадѣ:
     Ще имашъ пожеланіе къмъ дѣло-то на
     рѣдѣ-тѣ си.
 16 Защото ^исега броишъ стъпки-тѣ ми:
     Не наблюдавашъ ли грѣхове-тѣ ми?
 17 ^о Прѣстѣжленіе-то ми е запечатано въ мѣ-
     шедь,
     И пришивашъ върху беззаконіе-то ми.
 18 Наистинѣ и гора-та като пада унищожа-
     ва ся,
     И скала-та ся прѣмѣста отъ мѣсто-то си.
 19 Води-тѣ истриватъ каменіе-тѣ:
     Наводненіе-та имъ завличатъ пъсть-тѣ
     отъ земѣ-тѣ:
     Така ты погубавашъ надеждѣ-тѣ на че-
     ловѣка.
 20 Прѣвѣзмогвашъ всякога противъ него, и
     той прѣходжа:
     Измѣнявши лицо-то му, и го отпращашъ.
 21 Сынове-тѣ му ся възвышаватъ, а ^итой
     не знае:
     И смиряватъ ся, а той не разумѣва *нищо*
     за тѣхъ.
 22 Само пъсть-та му върху него ще болѣдува,
     И душа-та му въ него ще жалѣе.

ГЛАВА 15.

1 Тогази отговори Елифазъ Феманецъ-тѣ,
     и рече:
 2 Мудръ человѣкъ съ въздушни мысли
     отговаря ли?
     И пълни ли тѣрбухъ-ть си съ вѣсточенъ
     вѣтъ?
 3 Прѣшира ли ся съсъ суетни думы,
     И съ неполезни рѣчи?
 4 Наистинѣ ты унищожавашъ страхъ-тѣ,
     И исключашъ моленіе-то прѣдѣ Бога.
 5 Защото уста-та ти показуватъ беззаконіе-
     то ти,
     И избралъ си языкъ-тѣ на пронырливѣ-тѣ.
 6 ^и Уста-та ти тя осаждатъ, а не азъ:
     Устни-тѣ ти свидѣтельствуватъ противъ
     тебе.

^и Гл. 7; 16, 19. 10; 20. Иса. 39; 13.
^и Гл. 7; 1.
^и Ст. 14.
^и Иса. 102; 26. Иса. 51; 6.
^и Иса. 65; 17. 66; 22. Дѣян. 3; 21.
^и Рим. 8; 20. 2 Пет. 3; 7, 10, 11. Отпр. 20; 11. 21; 1.
^и Гл. 13; 15.
^и Ст. 7.

^и Гл. 13; 22.
^и Гл. 10; 6, 14. 13; 27. 31; 4. 34; 21. Иса. 56; 8. 139; 1, 2, 3. Прит. 5; 21. Иер. 32; 19.
^и Втор. 32; 34. Осіз 13; 12.
^и Еккл. 9; 5. Иса. 63; 16.